

Angeläget om barn på flykt

8 februari 2013 kl 18:00

Barnteater

En pojke med resväska

Teater De Vill

Text: Mike Kenny.

Översättning: Torbjörn Hjelm.

Regi: Judit Benedek.

Scenografi: Caroline Romare.

En tolvårig pojke är på flykt från ett krigsdrabbat land. Han har bara en sliten resväska och sina minnen. Mike Kennys "En pojke med resväska" har redan framgångsrikt spelats för ung publik på ett par svenska scener, nu ges den på Teater De Vill.

Det är en engagerande pjäs om en pojkes kamp för att överleva den långa resan till det blågula landet i norr. Texten arbetar på flera nivåer; en bit samtida verklighet vävs samman med en spännande äventyrsberättelse och stråk av saga och fantasi. Pojken ser sig som sagans Sinbad Sjöfarare; han klarar de svåraste strapatser och undkommer faror och fasor. Han möter en flicka på flykt, som blir hans vän på vägen genom öknerna, över bergen och haven; vidare till den hotfulla staden där barnen får sy t-tröjor för slavlöner i den människofientliga fabriken.

Regissören Judit Benedek har signerat en tät, mångbottnad och angelägen iscensättning som fångar skolpubliken med ett bestämt teatralt grepp. Den riktar strålkastarljuset mot ensamkommande barn på flykt, väcker tankar och empati. Tonen sätts med Caroline Romares fantasieggande scenografi: ett berg av väskor inramat av stänger med upphängda kostymer som signalerar teater, men också markerar skydd, identitet och olika sociala eller främmande världar.

Karin Bergstrand är en lyhörd berättare, som snabbt lånar sig till människosmugglare, fabrikschef och andra figurer som barnen möter på den långa resan. Hedda Gullander gör den kvicktänkta, empatiska flickan, som plågas av mardrömmar om sitt förflutna, den barndom som krossats av kriget. Pojken med resväskan görs av Jonas Sjögren; med stark och koncentrerad närvaro tecknar han ett porträtt av en övergiven, lite trubbig och tänkande kille som utstrålar livsvilja, bubblande energi och berättarglädje.

Efter föreställningen trängs den unga publiken på väg ut mot garderoben och en kille i sjuan utbrister "Det var ju asbra!". Det är bara att hålla med.

Karin Helander, Svenska Dagbladet

DAGENS NYHETER.

Teater. Ensamkommande flyktingbarn

Barn på flykt berör

Foto: JOSE FIGUEROA

Saga, äventyr och romantik ryms i föreställningen på Teater De Vill.

”En pojke med resväska”

av Mike Kenny. Övers. Torbjörn Hjelm. Regi: Judit Benedek. Musik: Jonas Sjögren. Medv: Hedda Gullander, Jonas Sjögren, Karin Bergstrand. Scen: Teater De Vill, Stockholm.

I Mike Kennys pjäs ”En pojke med resväska” flätas den moderna berättelsen om ensamkommande flyktingbarn ihop med magin och finurligheten i en klassisk saga. Skräck och vedermödor ges en glans av romantik och äventyr och får också rymma en gnutta hopp.

Pojken Sindbad heter inte så, men lånar namnet av hjälten i sagorna hans pappa berättat, som ett stöd när han nu ensam har skickats ut på en resa lik den store sjöfararens, undan kriget där hemma.

Jonas Sjögren gör en uppmärksam, troskyldig pojke som håller sin sorg och saknad efter föräldrarna under ytan på ett rörande vis. Flickan han slår följe med, Hedda Gullander, praktisk och resolut, tycks rustad att överleva men låter samtidigt ana erfarenheter som skadat henne för livet. Clownutbildade Karin Bergstrand får använda alla sina talanger (också på dragspel) i den långa raden av mer eller mindre farliga figurer barnen möter.

Flykten letar sig fram på liten yta i Caroline Romares scenografi. Spelplatsen, belamrad med resväskor, inramas av klädhängare som i rätt belysning blir både gränsövergångens stupande berg och t-tröjefabriken där barnen en tid tvingas slava.

En stund i mitten känns tempot segt. Annars är det en tät, levande föreställning Judit Benedek har regisserat, med fler nyanser och underströmmar än vad som direkt sägs ut. Efteråt bubblar det bland sjundeklassarna. Skådespelarna svarar på frågor på vägen ut, men nog kunde man ha hunnit med ett kort samtal med hela publiken, som så gärna ville prata mer?

Ingegärd Waaranperä, Dagens Nyheter

En pojke med resväska av Mike Kenny
Översättning: Torbjörn Hjelm
Regi: Judit Benedek
Scen: [Teater De Vill](#)
Ort: Stockholm
Medverkande: Hedda Gullander, Karin Bergstrand, Jonas Sjögren
Scenografi och kostym: Caroline Romare
Ljud: Victor Holmberg, Johan Cederberg
Ljus: Tove Österlund

Jonas Sjögren gör pojken som tvingas lämna sitt krigshärjade hemland och träffar den traumatiserade flickan (Hedda Gullander) på vägen. Foto: José Figueroa

Sagan som överlevnad

RECENSION/TEATER.

Att berätta är att överleva. Det vet vi sedan Scheherazade undgick att bli avrättad genom att berätta sagor för den persiske kungen. En gammal vältummad bild av kulturens kraft, kamp och villkor.

En av figurerna i Scheherazades sagor i *Tusen och en natt* är Sinbad Sjöfararen. Denne sjöfarande äventyrare blir en sorts litterär medresenär till pojken i *En pojke med resväska*, pjäsen som just nu spelas av Teater De Vill i regi av **Judit Benedek**. Där har nämligen den brittiske barnteaterförfattaren **Mike Kenny** använt sig av sagogreppet för att kunna närma sig det aktuella och svåra ämnet flyktingbarn.

Pjäsen består av flera lager av berättelser i mer eller mindre markant sagostilisering: pojken (**Jonas Sjögren**) som tvingas lämna sitt krigshärjade hemland för att fly ensam, de olika resvägsvindlingarna och svårigheterna han möter på vägen (bussar, båtar, människosmugglare, vargar), de friserade lyckliga vykortsberättelser som han skickar hem, det som den traumatiserade flickan (**Hedda Gullander**) han träffar på vägen inte vill prata om, fasaderna de försöker hålla upp mot varandra och andra, verkligheten som sipprar in. Och framför allt alla sagor som pojken kommer att tänka på hela tiden, och som driver honom, flickan och dramat vidare.

I och ur de olika birollerna slingrar sig **Karin Bergstrand**, en smidig clown utan clownsminkning. De gamla resväskorna på scenen staplas och byggs om för berättelsernas olika rum. Ett dragspel kan mana på i svängarna. Ändå finns det ett statiskt drag över uppsättningen. Då menar jag inte att den rör sig långsamt, tvärtom är det som om ensemblen har lite bråttom med texten ibland. Som om det där suget i en riktigt fängslande berättelse inte riktigt hinner växa sig så starkt som det skulle kunna.

Det vänliga, pedagogiska och angelägna anslaget blir ändå en fin grund för att prata och berätta vidare – skoleleverna i publiken kan få delta i skriparövningar utifrån temat flykt för att tillsammans skapa boken *Unga tankar om flykt*. Förra året kom 3 578 ensamkommande barn till Sverige för att söka asyl, enligt Migrationsverket. Barn och ungdomar som kom resande hit utan medföljande förälder eller annan vårdnadshavare. Det är många berättelser.

En pojke med resväska belyser ensamkommande barns situation

En pojke med resväska
[Teater De Vill](#) , Scenen
Pipersgatan 4
Premiär den 5 februari 2013

En pojke med en resväska berättar en spännande historia om en strapatsfylld resa. Pojkens föräldrar har sparat ihop pengar för att skicka honom från det krigshärjade hemlandet till sin storebror i Sverige. Resan går via buss, bergsvandringar och båt och tar längre tid än förväntat. Två år blir pojken och hans reskamrat, en jämnårig flicka, kvar och arbetar på en klädfabrik för svältlön innan de kan ta sig den sista biten till Sverige.

För att hålla modet uppe berättar pojken, vars favoritbok är Simbad Sjöfararen, historier som får också oss i publiken att skratta mitt i allvaret. Väl framme är livet inte så enkelt som brodern fått det att låta på vykortet han skickat till familjen.

Syftet med pjäsen är enligt Teater De Vill att med teaterns hjälp sätta ljus på många av de ensamkommande barn som dagligen kommer till Sverige. Hur är det att fly? Varför flyr man? Hur är det att komma till ett land där man varken känner någon eller behärskar det talade språket?

Samtidigt belyser den betydelsen av berättandet, den muntliga traditionen, som i årtusenden har följt mänskligheten. Att man genom berättandet kan stärkas i tilltro till sin egen förmåga och känna att det finns möjligheter trots att det kan synas omöjligt att komma vidare.

Det här är något som jag tycker att regissören, skådespelarna och de andra medverkande har lyckats bra med.

Pjäsen spelas i februari på dagtid, på Scenen och i Hallunda.

Skribent: [Eva Gustin](#), 6 februari, 2013

En pojke med resväska av Mike Kenny
Översättning: Torbjörn Hjelm
Regi: Judit Benedek
I rollerna: Hedda Gullander, Karin Bergstrand, Jonas Sjögren
Scenografi/kostym: Caroline Romare
Ljusdesign: Tove Österlund
Ljuddesign: Johan Cederberg, Victor Holmberg
Musik/Titellåt: Jonas Sjögren
Foto: José Figueroa